

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

A panaszok természetrajza

Panaszok voltak, lesznek. Életünk kísérő jelensége. Nincs olyan közösség, ahol valamilyen kis dolog miatt ne keletkezne feszültség, nézeteltérés. Am a hétköznapi világához hozzátartozik, hogy a viták önmaguktól vagy illetékes szervek közreműködésével rendeződnek. De akkor már a panaszoknak külön lajstromuk van. Száz szónak is egy a vége, a panaszok természetrajza meghatározza közérzetünket. Persze az élet nem egyszerű és ez látszik az egyre nehezebben áttekinthető emberi kapcsolatrendszerben, a panaszok természetének változásaiban.

Legutóbb a NEB-ülésen örömmel jegyeztem le, nem emelkedett a panaszok száma, mert jobban együtt tudnak működni a kollégák, sportszerűbbek a vezetők és beosztottak, a közigazgatásban felnőtt egy olyan szakértő nemzedék, akik kevesebb hibával végzik a különböző eljárásokat, jobbak a feltételek a szolgáltató intézményeknél... Mindez igaz, nem is kérdőjelezhető meg. De az egyik ügyész megjegyzése azóta is fülemben muzsikál, s egy dologban nyugtalanít.

Csökken a munkaügyi döntőbizottságokon az ügyirathalmaz, ugyanakkor megduplázódott a munkaügyi bíróságokon. Ebből arra is lehet következtetni, hogy az emberek sérelmükkel inkább a magasabb helyhez, szakértőbb intézményhez fordulnak, mert tudják, igazuk bizonyításához alaposabb eljárás, fontosabb hivatali apparátus szükséges. Epp ezért lemondanak arról, hogy a „kevésbé” befolyásos szervnél, intézménynél panaszt emeljenek, inkább „elfelejtik” sérelmüket. Sajnos, az utóbbi időkben felfedezhető, hogy bizonyos esetekben a retorzió láthatatlan, csak sejtetni lehet, mert „jogszerűnek” tűnik. Vegyük a legegyszerűbb modellt: valaki közérdekű bejelentést tesz, aminek örülnék, megtapsolják, olyan aprópénz is, eljön a szocialista demokrácia. Etlélik néhány hónap, és a bejelentő átszervezés címén megkapja a felmondást. Azért említettem ezt a gyakorlatot, mert amikor legutóbb a közérdekű bejelentések kapcsán arról írtam, mindenki nyílt szissakkal küzdjön, álljon ki, mondja el, ami a közérdeket sérti, ne néveljenül, sunyi módon vadaskodjon, akkor megismerkedhettem egy-két tönkretett emberrel. Ők tényleg elmondták, kiálltak, aztán állást kerestek. Sajnos, még olyan esetet is találtam, amikor a megyei főügyészség a közérdekű bejelentő mellé állt, és mégis munkaügyi pere évekig húzódt.

Sajnos, a tarsolyomban van még egy másik példa is a „jogszerűsége”. Hivatalos helyet megjárt panaszos iratból rekonstruálom a történetet. Nyolc évet töltött egy kutató tudományos intézetben, ahol megbecsülést, sikert vívott ki magának, amikor áthívták egy másikba, ahol középvezető lehet és jobb technikai körülmények között dolgozhat. Szóval, igazán kedvére való ajánlatot kapott, aminek nem lehetett ellent állni.

Meg sem melegegett az új munkahelyen, amikor közölték, nem tudják tovább foglalkoztatni, állását megszüntetik. A hivatalos indoklásat formailag nem lehetett megvívni. Am az igazi ok miatt az eset felett nem lehet napirendre térni. Egy vonaton elhangzott beszélgetés következménye lett ez a lépés. A kutató állítólag megjegyzést tett leendő főnökére, ennek fültanúja volt a főnök bizalmasa, akinek eimondása alapján ismerte meg a sértő kijelentéseket. Ezután minden előzetes jelzés, a kutató meghallgatása nélkül következett a „büntetés”. Felbeszadt egy tudományos karrier és egy ember kéteikedik a humanizmusban.

A történetek természetesen egyedi jelenségek. Hatásuk azonban egy-egy közösségen belül rendkívül kedvezőtlen. Nemcsak azért, mert egy ilyen helyen fagyos lesz a légkör, bizalmatlanok egymással a munkatársak, hanem azt a filozófiát népszerűsítik, hogy ne szólj, szám, nem fáj fejem. Kényelemből, gyávaságból így is hajlamosabb az ember arra, hogy eltűnjön a szürkességben, s terepszínűvé váljon, mintsem őszinteségével, gerincességével vállalja az ütközést, vitát — ha ez kell a visszasságok megszüntetéséhez — és olykor sajnos a kellemetlenséget is. Hosszasan tűnődök, örüljünk-e, ha a panaszok csökkennek. Akkor igen, ha valóban nincs okunk rá.

Halász Miklós

Magyar tanműhelyek Nigériába

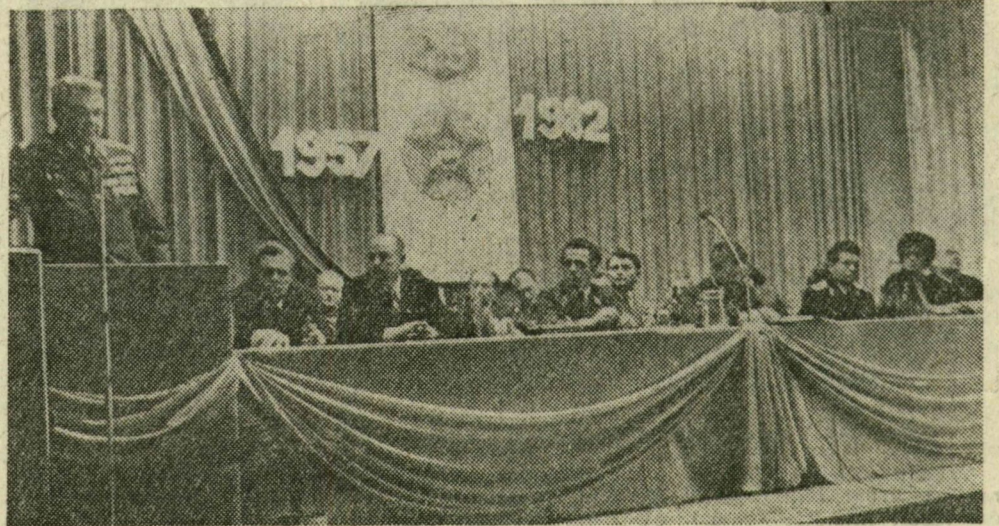
Újabb szakmunkásképző tanműhelyeket szállít a Technoimpex. Külkereskedelmi Vállalat Nigériába. Az erről szóló megállapodást a napokban írták alá, eszerint kilenc mobil műhelyt építenek fel az Industrialexport fővállalkozásában, 2,8 millió dollár értékben. Ezekben az iskolákban fém munkásokat, vízvezeték- és villanyszerelőket, hűtőgépjavitó és klimatechnikai szakembereket, valamint autószerelőket képeznek ki. A leendő oktatókat három hónapig Magyarországon készítik fel. A tanműhelyek felépülte után magyar szakemberek tanácsadása mellett kezdődik meg a képzés. A mobil tanműhelyeket a jövő év elején szállítják a távoli országba.

A Technoimpex ugyancsak egy nigériai céggel kötött szerződése szerint, még ebben a negyedévben a Dorogi Szénbányák és Szolgáltató Vállalat konténereiből két szintes irodaházat állít fel. Az épület 575 négyzetméter alapterületű lesz.

Jubileumi munkásör-egységgyűlések

Kitüntetések, elismerések átadása

Tegnap, szombaton folytatódott Csongrád megyében a munkásör-egységek gyűléseinek sora, amelyeknek kiemelkedő jelentőséget ad, hogy a testület most ünnepli fennállásának 25. évfordulóját. Tegnap a csongrádi városi, a szentesi járási- városi és a szegedi járási munkásör-egység tartotta meg jubileumi egységgyűlését, amelyen értékelték a tavaly végzett munkát, megfogalmazták a jövő feladatait, kiténtetéseket, elismeréseket adtak át a munkásör-egység tagjainak, s az egységek élénjáró tagjainak. A csongrádi és a szentesi munkásör-egységgyűléséről lapunk 2. oldalán számoltunk be.

Az egységgyűlés elnöksége. Ladvánszki Károly köszönti a szegedi járás munkásör-egységét

Ünnepség Mórahalmon

A szegedi járási Móra Ferenc munkásör-egység tegnap esti ünnepi egységgyűlést tartott Mórahalmon, a művelődési házban tartotta meg. Az ünnepség a Himnusz hangjaival kezdődött, azután Adám Sándor parancsnok-helyettes köszöntötte az egységgyűlés résztvevőit, köztük az elnökségben helyet foglalókat: az MSZMP Központi Bizottságát képviselő Ladvánszki Károly rendőrtábornagyot, belügyminiszter-helyettesét, Pappi Józsefet, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkárát, dr. Somogyi Ferencet, a szegedi járási pártbizottság első titkárát, Koczás Ferencet, a munkásör-egység megyei parancsnokát, dr. Antalffy György országgyűlési képviselőt, Pásztné Mészáros Évát, a járási KISZ-bizottság titkárát, Dudás Imrét, a Szocialista Hazáért Érdemrend kiténtetettjét, a munkásör-egység alapító parancsnokait. Ezután ismertette az MSZMP Központi Bizottságának a jubileum alkalmából a munkásör-egységhez írott levelet, majd dr. Somogyi Ferenc szólott az egységhez.

— Tegnap volt 25 éve annak, hogy az MSZMP ideiglenes Központi Bizottsága meghozta a történelem által azóta igazolt döntését a munkásör-egység megalakítására. Ezekben a hetekben szerte az országban, így Csongrád

megyében is szerény, de annál bensőségesebb ünnepi egységgyűléseken emlékeznek meg viszonylag fiatal fegyveres testületünk, a munkásör-egység születésének negyedszázados évfordulójáról — kezdte beszédét dr. Somogyi Ferenc. Ezt követően a járási pártbizottság nevében köszöntötte az egység tagjait, mindenképpen az alapítókat, akik a párt hívó szavára, az akkori rendőri időkben, bonyolult körülmények között vállalták a kibontakozás, az elért eredmények, a szocialista vívmányok fegyveres védelmét. Méltatta a munkásörök helytállását. A szegedi járási munkásör-egység megalakulásáról szólván elmondta, hogy a párt felhívására tömegesen jelentkeztek a járás legöntudatosabb kommunisztái, a munkásmozgalom harcban edzett veteránjai, akik odaadással, szerényen és felelősségteljesen segítettek a konszolidáció, a szocialista építőmunka kibontakozásában. Az egység 1957. szeptember 17-én vehette át a Kiskundorozsman tartott ünnepségen a járás géppállomásának dolgozóit által adományozott csapatzászlót. A járási munkásörök egyúttal ekkor választották meg névadóikul Móra Ferenc kiskundorozsmai forradalmár szegényparasztot, a KMP helyi megalapítóját, a Tanácsköztársaság direktóriumának tagját, a fehérterror áldozatát.

A továbbiakban dr. Somogyi Ferenc méltatta a szegedi járási munkásörök sikereit, helytállásukat a munkában és a kiképzésben. Elmondta, hogy az egység soraiban most is 23 alapító munkásör teljesít szolgálatot. Külön köszöntötte azokat a családokat, amelyeknek több tagja is szolgált az egységben: az üllési Ocskó családot, ahol az apa és három fia munkásör. Terhes Józsefet és Kovács Sándort, akiknek fia szintén az egységben teljesít szolgálatot.

Beszédében kiemelte, hogy nehéz helyzetben a munkásörök mindig is önzetlen áldozatvállalásról tettek tanúbizonyságot az elmúlt 25 esztendőben. Például az 1970-es tiszai árvízvesztély leküzdésében is kiemelkedő szerepet vállaltak: az egység állománya több mint 40 napon át segítette a védelmi munkát, őrizte a kitelepített területeken maradt értékeket, és bátorította helytállásával a lakosságot a cselekvő védekezésre, és a károk mielőbbi felszámolására.

Szólt a kiképzésben elért eredményekről, majd a szegedi járás gazdaságának helyzetéről, fejlődéséről beszélt. Végül az egység előtt álló feladatokat ismertette, köszöntötte a leszerelő és tartalékállományba vonuló munkásöröket, valamint a testület új tagjait.

Ezután Ladvánszki Károly lépett a mikrofonhoz. Az MSZMP Központi Bizottsága és a kormány, valamint a belügyminiszter megbízásából és a Koczás Ferenc vezetésében nevében köszöntötte az egység tagjait, sok sikert kívánva további munkájukhoz.

Juhász Ferenc I., Kanalas Sándor, Kószó Vince, Kovács Antal, Lengyel Mihály, Mészáros Károly, Molnár Mihály, Németh János, Németh József I., Szűcs Vince és Vörös Lajos. A Jubileumi Emlékjelvényt vették át: Dudás Imre, Bagy Illés, Bodá Imre, dr. Bodó István, Bojár Sz. Sándor, Borbás István, Borbély Imre, Bozsó Lajos, Csikós Imre, Csizsár Sándor, Dongó Pál, Farkas Sándor, Hajdú István, Horváth István, Király József, Kiss István, Kormányos György, Kovács Imre, Kondorosi János, Lele Ferenc, Makrá Imre, Pintér Lajos, Szabó Imre, Szél Aron, Tanács Imre, id. Terhes József, Trunzel János, Vetró István és Zubkó János. A Szolgálati Érdemrend húszéves szolgálatukért ötven, tizenöt éves szolgálatért egy munkásör, tízéves szolgálatért tizenhároman vették át.

A munkásör-egység Csongrád megyei parancsnoka végzett munkájukért dícséretben részesítette a szegedi járási munkásör-egységet. Az elismerő oklevelet Szabó János, az egység parancsnoka vette át. A megyei parancsnok elismerő oklevelet adományozott a szegedi járási híradó szakalegységnek (parancsnoka Tóth Sándor), valamint ellátó szakalegységnek (parancsnoka Tóth Endre).

Az egységen belüli szocialista versenymozgalom legjobbjainak az elismeréseket dr. Somogyi Ferenc és Szabó János egységparancsnokok adták át. Kanalas Sándor, Niesner Ferenc, Puskás Imre, Pataki Sándor, Móra András és Mészáros Károly, a versenymozgalomban kitűnt különböző alegységek parancsnokai vehették át a vándorzászlót és az elismerő oklevelet. A kiténtetettek nevében Molnár Mihály, a munkásör-egység alapító tagja mondott köszönetet a megbecsülésért. Ezután a mórahalmi általános iskola utótróji köszöntötte az egységgyűlést.

A köszöntő után került sor a munkásör-egység ünnepélyes eskütételére. A Szózat hangjai közben elmondott esküt dr. Somogyi Ferenc és Szabó János egységparancsnok fogadta; majd Dovalovszki János leszerelő munkásör adta át a fegyvert az egység új tagjainak, Demeter Ilonának. Az egységgyűlés az Internacionálé hangjaival ért véget.

Nagy László felvételei. Az ünnepi egységgyűlés résztvevőinek egy csoportja